

אין אומרים תחנון.

Tachanun is not recited.

יום בו יצא כבוד קדושת אדמו"ר שליט"א לחרות. המאסר הותחל רבע על שעה השלישית אור ליום רביעי חמשה עשר בסיון תרפ"ז. התעכב בגלות – בעיר קאסטראמא – עד חצי שעה אחר חצות היום יום רביעי שלשה עשר בתמוז תרפ"ז. ממכתב כבוד קדושת אדמו"ר שליט"א לחג הגאולה: הנבי שולח מאמר... השתתפותי עם ידידינו אנשי שלומינו שיחיו בכל מקום מושבותיכם להצלחה, ולהיות אתכם עמכם בהתועדותכם בדבר חזוק דרכי החסידות בקביעות ושמירת זמני למודי דברי אלקים חיים ולהתעורר בקיום עניני הלמוד... אלקינו ואלקי אבותינו יברך את כללות אנשי שלומינו הם ביתם זרעם וזרע זרעם בתוך כלל אחינו בני ישראל, השם עליהם יחיו, בכל מילי דמיטב מנפש ועד בשר.

On this date [in 1927], the Rebbe [Rayatz] was actually granted freedom.¹

[His] imprisonment began at 2:15 on Wednesday morning, the fifteenth of Sivan, 5687 (1927). He remained in exile, in Kostrama, until 12:30 p.m. on Wednesday, the thirteenth of Tammuz, 5687 (1927).²

The following is an excerpt from a letter of the Rebbe [Rayatz] in anticipation of [the fifth anniversary of] the Festival of Liberation:³ “I am enclosing a maamar... In this way I am participating with our friends, the men of the chassidic brotherhood (May you all prosper, wherever you live!), and am together with you at the farbrengens at which you strive to strengthen the spiritual lifestyle of Chassidus – by setting aside and observing fixed times for the study of the teachings of Chassidus, with the aim of being aroused to actualize the ideals discussed there....

“May our G-d and the G-d of our fathers bless the entire chassidic brotherhood – themselves, their wives, their children and their grandchildren – together with all our brothers of the House of Israel. May G-d be with you all, and bestow upon you all manner of blessings both spiritual and material.”
